

In een heel oud bos staat een boom
die nog groter is dan alle anderen.

Boven in die boom woont een eekhoorn. Otto heet hij.

Op een goede morgen komt Otto zijn deur uit en,
hé, daar ligt een groene bol met stekels erop!
'Dat is raar,' denkt hij, 'die lag er gisteren nog niet.'

Maar erg nieuwsgierig is Otto niet.
Hij stapt over de bol heen en gaat op pad.

Een paar uur later komt hij terug... en de bol ligt er nog steeds.
Otto let er niet op en gaat naar binnen.

De hele middag blijft de bol op precies dezelfde plaats liggen.

Als Otto later voor zichzelf een beker melk warm maakt, hoort hij iets bij de deur. O! De bol is opengebarsten!

'MAMA!' roept een klein hummeltje. Het is helemaal rond, zit vol met haar, en heeft een raar neusje.

'Nee zeg! Nee, nee! Ik ben níét je mama!' zegt Otto. Hij denkt bij zichzelf dat de moeder van het hummeltje het beslist zal komen zoeken. En dan kan hij maar beter niet in de buurt zijn.

Otto is dan wel niet nieuwsgierig, maar hij kijkt wél uit.

De avond valt en de bol met zijn rare bewoner blijft liggen waar hij ligt.